

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΚΛΕΦΤΙΚΑ ΠΑΛΑΤΙΑ

— Τραγουῦδι τῆς ἀτιμίας —

Κάτω τὰ μέγαρά
Τὰ παλάτια
Ποῦ κλέφταις κρύβουν
Ἵτὰ μάρμαρά τους
Καὶ μέ σπιθόβολα
Κλέφτη μάτια
Κρυφογεμίζουν
Τὸν κουμπαρᾶ τους!

Λαέ, τί κάθεςαι;
Δυναμίτη
Ἵτὸ κάθε ἄτιμο
Βάλε σπίτι!

✱
Κάτω! Γκρεμίστε
Τὴν ἀτιμία
Ποῦ μέσ' ἔσὸν κόρφο μας
Λημεριάζει
Καὶ μέσ' ἔτῃς φτώχειας
Τὴν τριχυμία
Κουφή τὰ πλούτη της
Λογαριάζει!

Λαέ! τί κάθεςαι;
Δυναμίτη
Ἵτὸ κάθε ἄτιμο
Ῥίξε σπίτι!

Κάτω! νὰ πέσουν
Νὰ γκρεμισθοῦνε
Αὐτοὶ π' ἀρνιοῦνται
Καὶ τὴν πατρίδα
Καὶ τήνε κλέβουνε
Τὴν πουλοῦνε
Καὶ τρῶν τ' ἀμπέλι της
Ἵὰν ἀκρίδα.

Λαέ! τί κάθεςαι;
Δυναμίτη
Ἵτὸ κάθε ἄτιμο
Πέτα σπίτι!

✱
Κάτω καὶ 'κεῖνοι
Ποῦ τοὺς βαστοῦνε
Καὶ δέν τσ' ἀφίνουνε
Νὰ χαθοῦνε
Ἄ! τοὺς μπερμπάντηδες
Τὸν κακό τους!
Λές καὶ τραβοῦνε
Τὸ μερδικό τους!

Λαέ, τί κάθεςαι;
Δυναμίτη
Καὶ σ' αὐτωνῶνε
Ῥίξε τὸ σπίτι!

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

Ἡ βρωμοδουλεῖα τῶν τελωνειακῶν μας. — Μεθ' ὅλην τὴν *λίμαν* καὶ ἄλλων ἐφημερίδων καὶ τοῦ **Ῥαμπά** περὶ προσδιορισμοῦ τῆς πολυκρότου δίκης τῶν τελωνειακῶν εἰς Ἀθήνας, ἡ δίκη αὕτη θὰ γείνη ἐν Λαμία, ὅπου ἀπὸ τοῦδε, ὡς διαδίδεται, ἀνεχώρησαν, μυτίτικοι μπιστικοὶ τῶν προεξαρχόντων τῆς παρέας, μετὰ βαλαντίων, λεγουν, παραδοφουσχομένων διὰ τοὺς κυρίους ἐνόρκους. Ἡ ἀθώωσις θεωρεῖται βεβαία. Θ' ἀθωωθῶσιν ὅλοι πανηγυρικῶς ἐν μέσῳ τῶν ἐκ τοῦ ὕπνου των ἐξεγειρουμένων καὶ χασμωμένων λιανοκαπαδοφόρων ἐνόρκων. Θὰ τοὺς ἴδωμεν δε πάλιν ἐν τιμῇ καὶ δόξῃ καταλαμβάνοντας τὰς θέσεις, ἀφ' ὧν, διὰ τῆς ὑποδικίας, ἐτέθησαν εἰς προσωρινὴν ἀργίαν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ρηθὲν ὑπὸ τοῦ ποτὲ βουλευτοῦ Κότταρη, ὅτι τὸ ῥωμέϊκο εἶχεν, ἔχει καὶ θὰ ἔχῃ πάντοτε σύνθημά του τὸ «κλιέφτω, κλιέφτεις, κλιέφτει».

Διὰ τὴν Λερναίαν Ὑδραν τῆς κλοπῆς τοῦ δημοσίου χρήματος παρ' ἡμῖν δὲν εὗρέθη οὔτε ἐν τῷ κυρίῳ Τρικούπῃ ἀκόμη ὁ Ἡρακλῆς ὅστις θὰ τὴν ἐξολοθρεύτῃ.

Ἀρχαιοκαπηλικὸν ζήτημα. — Ἡ Ἐφημερίς, ἥτις ἔκαμε καὶ κάμνει θραῦσιν κατ' αὐτὰς, μὲ τὰς ἀρχαιοκαπηλικὰς ἀποκαλύψεις τῆς, ἔγραψεν ὅτι ἐν Παρισίοις ἀνεκαλύφθησαν καὶ κατεσχέθησαν, μεταξὺ ἄλλων, καὶ τοῦ Γαλλοῦ ἀλληλογραφίαι ἀποτελοῦσαι τόμους ὁλοκλήρους μετὰ καταλόγων σκανδαλωδεστάτων, ἐν οἷς ἀναγράφονται ὡς ἀρχαιοκάπηλοι φαρδεῖς πλατεῖς βουλευταὶ, ὑπουργοὶ, πρέσβεις καὶ λοιποί. Ὁ κόσμος ἀναμένει ἀνυπομόνως τὴν δημοσίευσιν τῶν ὀνομάτων αὐτῶν. Κάτω ἡ ἀνωνυμία. Κάτω τὰ προσωπεῖα!

Ἐίχομεν γράψει τ' ἀνωτέρω, ὅτε ἐν τῇ σημερινῇ Ἐφημερίδι, εἶδομεν, ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν **Ἀρχαιοκαπηλικαὶ ἀποκαλύψεις**, ἰδιαιτέραν στήλην, ἣν ἡ συνάδελφος ἀνοίγει ἐπί τῆς, ὅπως ἐν αὐτῇ δημοσιεύῃ πᾶσαν ὥρισμένην καταγγελίαν κατ' ὥρισμένων προσώπων, «ἀδιάφορον ὅσον δὴποτε ὑψηλὰ καὶ ἀν εὐρίσκωνται ταῦτα» (καὶ μέχρι τῆς Αὐλῆς ἄρ' αὖ γε;) καὶ θ' ἀναγράφῃ τὰ ὀνόματά των ὁλόκληρα μὴ ἀρκουμένη εἰς τ' ἀρκτικά μόνον.

Τῶν νέων τούτων *στηλιτζῶν* τὰ στηλιτευόμενα ὀνόματα γνωρίζει βεβαίως ὁ κόσμος ὅλος, ἀλλὰ πάντοτε τέρεπται τις βλέπων αὐτὰ *φιγουράροτα* φανερά, φανερά μὲ τὸ στίγμα τοῦ ἀρχαιοκαπήλου ἐπὶ τοῦ μετώπου. Ἡδὲ ἡ «Ἐφημερίς» ἐπέρασεν εἰς τὴν στήλην αὐτὴν ἕνα Γάλλον πρόξενον ἐν Λαυρίῳ ἄλλοτε καὶ τρία ὀνόματα ἰδικῶν μας ἀρχαιοκαπήλων ἐξ ὧν ὁμῶς εἰμεθα βέβαιοι ὅτι κανεὶς δὲν θ' ἀπορασίῃ νὰ ψιμουλισθῇ ἥτοι ν' αὐτοκτονήσῃ βραδείας μεταμελείας καὶ φιλοτιμίας.

Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀρχαιοκαπήλων ἡμῶν γελοῦν μὲ τὸν τόσον πάταγον τὸν ὅποιον ἐγείρουν αἱ ἐφημερίδες, τώρα μόλις ἐξυπνήσασαι, ὡς ὀκνηρὰ καὶ νυτταλέα μανδρόσκυλα περιμένοντα νὰ φάγουν οἱ λύκοι τὸ κοπάδι διὰ νὰ βάλωσιν ἀνωφελεῖς πλέον ὑλακὰς. Ἡ διάταξις τοῦ τιμωροῦντος αὐτοὺς νόμου εἶναι γελοία, τὰ μέγαρά των δὲν κινδυνεύουν νὰ δημευθῶν, ἐπὶ τῆς περιουσίας των δὲν ἐνεργοῦνται προσημειώσεις, τὸ χρῆμά των σαγηνεύει, τὰ μέτα των ἔχουν δύναμιν αἰγίδος πρὸ τοιαύτης καταιγίδος καὶ θὰ ἰδῇτε ὅτι ὁ θυμὸς τῶν ἐφημερίδων παρελεύτεται, ἀλλ' αὐτοὶ οὐ πνοελεύονται. Ἐνδέχεται νὰ χαθῶν, σ' αὐτὴν τὴν *προβέντζα* μερικαὶς παληόβαρκαϊς, ἀλλ' ὅλα τὰ μεγάλα καὶ δυνατὰ καράβια θὰ τὴν βαστάξουν *τραδέρσο* καὶ θὰ τὴν *σκαπουλάρουν*, ἀγκυροβολοῦντα εἰς τὸ *Πόρτο Τρικούλη*.

Ἀφοῦ ὅστερον ἀπὸ τόσο *πατιρντι*, ἐξακολουθοῦν νὰ μένουν ἀνοιχτὰ τ' ἀρχαιοπωλεῖά μας, ὁρθία δὲ τ' ἀπ' τὰ λόκκαλα

βγαλμένα τῶν Ἑλλήνων τὰ ἱερὰ ὑπερήφανα μέγαρά καὶ ὁ πρῶτος δῆμος τοῦ Κράτους ἐξακολουθῇ νὰ ἔχῃ σύμβουλον ἀρχαιοκάπηλον, βάλτε των ῥίγανη τῶν ἐκλαρυγγιζομένων συναδέλφων, ὧν μία μάλιστα πάει νὰ ῥρῇ τὸν μπελὰ τῆς διότι ἔθιξε τὸν Κ. Κ. εἰς τὸ δημοῦσιον καὶ ἀχώριστον.

Ἀπλὴ μέθοδος ἐξελέγξεως δημοσίων ὑπαλλήλων. — Εἶδομεν ἐπτάκις ἢ ὀκτάκις, εἰς τὴν Ἀγορὰν, παχύσαρκόν τινα καὶ προγαστρά καὶ κουκουλοματὴν ἀνδρὰ ὀφινίζοντα πολυτελῶς καὶ δεκτὸν γινόμενον παρὰ τοῖς διαφόροις πωληταῖς μετ' ἐξαιρετικῶν φιλοφρονήσεων. Τυχαίως ἐμάθομεν ὅτι ὁ κύριος οὗτος εἶναι ὑπάλληλος ὑπουργεῖου διακοσιάδραχμος, οὐδένα ἄλλον φανερόν πόρον ἔχων ἐκτὸς τῆς μισθοδοσίας του. Καὶ τί εἰφούνιζεν, ἀν ἀγαπάτε; Δεκαπέντε, ἀριθ. 15, δραχμῶν πρᾶγμα, καθ' ἐκάστην. Ποῦ τὰς εὐρίσκει αὐτὰς τὰς 450 κατὰ μῆνα διὰ μόνην τὴν τροφήν; Καὶ πόσας ἄλλας θέλει διὰ τὰς λοιπὰς ἀνάγκας του, ὁ τόσον Κροῖσον ἔχων σαρκὸς ὑπάλληλος οὗτος; Ἰδοὺ ἀμέσως μία μέθοδος ἐξελέγξεως ἀπλουστάτη. Πές μου πόσα τρῶς, νὰ σοῦ πῶ πόσα τρῶς. Ἀφίνομεν ὅτι τὸν ρηθέντα Κύριον βλέπομεν συχνότατα ἀμαξοδρομοῦντα.

Ἡ ἀληθὴς ἐξελέγξις δὲν ἐγείνεν ἀκόμα,

Καὶ πλῆθος σώζεται κλεπτῶν ἀνῆκον εἰς τὸ κόμμα.

Ἀστυνομικοῦ Δελτίου ἀκρίβεια. — Περιέργος ἐφάνη ἡμῖν ἡ παραπίωπσις τοῦ Ἀστυνομικοῦ Δελτίου μας περὶ τοῦ ὑπὸ κλητῆρος αὐτῆς διαπραχθέντος φόνου κατὰ μαθητοῦ. Αἱ ἐφημερίδες ὅλαι ἦσαν μεσταὶ λεπτομερειῶν περὶ τῆς *ἡρωικῆς* ταύτης πράξεως ἐνός τῶν *ρεβολυεροφόρων* αὐτῆς καὶ τὸ *Ἀστυνομικὸν* αὐτῆς *Δελτίον*, ὡς σπουδαιότεραν εἰδήσιν, εἶχε τῇ ἐπαύριον δι:

«Εὗρέθη ἐν πορτοφύλιον γυναικεῖον περιέχον δραχμὰς ἑξ.»

Καὶ περὶ Βεργοπούλου τίποτε!

Ἐχάθηκεν ὅλη τῆς ἡ ἐπαγρύπνησις εἰς ἓν γυναικεῖον πορτοφύλιον!

Ζητοῦνται Κυργούσιοι. — Μοναδικὴ προμηνύεται ἡ εἰς τὸ Χάνι τῆς Γραβιάς συρροὴ τοῦ κόσμου. Οἱ μόχοι τοῦ ἀκαμάτου Κυργουσίου, τὸν ἐξιῶνουν πρὸς τοὺς ἥρωας τοῦ Χανιοῦ, οἱ ὅποιοι μ' αὐτὸν γίνονται 121. Ζητεῖται τώρα Κυργούσιος καὶ διὰ τὸν Διάκον, νὰ τοῦ ανεγείρῃ μνημεῖον ἐκεῖ εἰς τὰ Μανδροστάματα τῆς Μονῆς τῆς Δαμάστας.

Ζητοῦνται Κυργούσιοι διὰ τὴν ἀγαλματοποίησιν ὅλης τῆς ἐποποιίας τοῦ ἀγῶνος ἡμῶν. Ρούμελη καὶ Μωριάς ἄς ἔλθουν εἰς εὐγενῇ πρὸς ἀλλήλους ἐμφύλιον ἀγῶνα, τίς νὰ τιμῇ καλλίον τοὺς ἥρωας του. Ἀς ἡλεκτρίσῃ καὶ ἄλλους τὸ γενναῖον τοῦ Κυργουσίου παράδειγμα. Εἰς ἐνέργειαν οἱ γλύπτει ἡμῶν ἰδοὺ στάδιον δόξης λαμπρὸν διὰ τὴν ἐθνικὴν καλλιτεχνίαν. Ζητοῦνται Κυργούσιοι.

Τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ. — Πρόβλημα σκοτεινὸν καὶ δύσλυτον καταντᾷ τὸ ζήτημα τοῦ νεροῦ. Ἐπὶ Σούτσου εἰχομεν ὀλιγωτέρως ὀκτάδας καὶ χίλια πεντακόσια βρύσεις ἀπαρεθεῖται, ἐπὶ τοῦ νῦν Δημαρχεύοντος, ἔτρεχον νυχθημερόν. Τώρα καταντῶμεν ἄλλοι Τάνταλοι. Διψῶμεν, μ' ὅλην τὴν περίσσειαν τοῦ νεροῦ, εἰς τὸ χαρτὶ μόνον, ὡς φαίνεται.

Ὁ δὲ νέος ὑδραυλικὸς δὲν φαίνεται ἀκόμη εὐτυχέστερος τοῦ προκχτόχου του ἀν καὶ λέγωνται πολλὰ καλὰ περὶ αὐτοῦ καὶ ἀφ' οὗτο ὁ Δ. σύμβουλος κ. Γέροντας ἀνεκάλυψε τί χελωνόνηρον ἐποτιζόμεθα μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἀπορασίξει τις νὰ πῇ νερόν. Διὰ τοῦτο πῆξῃσε τῆς ρετσίνας ἡ κατανώλωσις. Ἐν τούτοις διαδίδεται πολὺ ὅτι μέρος τοῦ ποσίου ἡμῶν ὕδατος ποτίζει προνομιοῦχων ψηφοφόρων περιβό-

λια, και ὅτι ἡ Αὐλὴ παίρνει πλέον χάρισμα τὸ δικό της.
Εἶναι ἀλήθεια αὐτά ;

Χάλια τῆς πόλεως. — Ἀπὸ ποῦ ν' ἀρχίσωμεν καὶ ποῦ νὰ τελειώσωμεν ; Ἄν φνῆ κάμμιὰ ἐπιδημία, καλῶς νὰ ὀρίσῃ καὶ εἰμεθα ἔτοιμοι νὰ τὴν ὑποδεχθῶμεν μεγαλοπρεπῶς. Ἡ ἀκαθαρσία βασιλεύει παντοῦ Ἐπὶ τῶν πεζοδρομίων ἡμῶν στάζουν τὰ αἵματα ζώων σφαζομένων ἐν τοῖς κρεωπωλείοις, δι' ἑλλειψιν σφαγείου καταλλήλου. Αἱ στεῖραι βρύσεις ἡμῶν δὲν ἐπαρκοῦν πρὸς καθαρισμὸν τῶν ὑπονόμων καὶ ἡ πόλις ὅλη βρωμᾷ ὥσπερ ψοφῆμιον, βρωμᾷ ὡς ὑπόληψις ἀρχαιοκαπήλου καὶ κιβδηλοποιοῦ. Βρώμα εἰς τὴν πόλιν, βρώμα εἰς τόσας αὐτῆς ὑπολήψεις. Εἶνε πλέον νὰ μυρίζῃς κάμποραν καὶ νὰ περιπατῇς ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῆς.

Ἡ πόρνη Ἀθηνᾶ. — Ὅλα μποροῦσε νὰ τὰ περιμένῃ αὐτὴ ἡ ἀληθὴς Ἀειπάρθεος Παναγία τῆς πρώτης ἡμῶν θρησκείας, ἀλλ' ὅτι θὰ ὕβρισθῇ ὡς πόρνη, βεβαίως δὲν τὸ πιστεῦε. Ἡ νεωτέρα ὅμως ρωμέικη φιλοτιμία τὴν ἐκόσμησε καὶ διὰ τοιούτου ἐπιθετικοῦ οὐσιαστικοῦ, ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της, διότι δὲν εὗρισκε *μουστερῆν*, διὰ τοιαύτην ἀειπάρθεον.

Μία ἐρώτησις. — Τί μέτρα ἐλήφθησαν περὶ τῶν κέντρων ἐκείνων ὅπου γίνονται αἱ μετὰ κιναιδῶν ἐρωτικαὶ συνεντεύξεις πυροβολητῶν, ὡς ἐγράφη, ἐν ταῖς σπουδαίαις συναδελφείαις, κατόπιν τῆς δολοφονίας τοῦ μετὰ στεφάνων κηδευθέντος Φεγγαῖ ;

Αἱ κηδεῖαι πταίνου. — Ἐὰν ἡκολουθοῦμεν τὸ ἔθιμον τῶν ἀρχαίων Αἰγυπτίων, οἵτινες ἐπέτρεπον νὰ παρελαύνωσι πρὸ τοῦ φερέτρου τῶν βασιλέων τῶν ὅλοι οἱ πολῖται καὶ νὰ λέγουν μεγαλοφῶνως καὶ ἐλευθέρως ἕκαστος τί ἀνθρώπος ἦτο ὁ μακαρίτης καὶ τί καλὸν ἢ κακὸν ἐπραξεν ἐν τῷ βίῳ του, καὶ ἂν ἐφηρμόζαμεν αὐτὸ εἰς ὅλους τοὺς νεκροὺς μᾶς, δὲν θὰ ἐνεθαρρύνετο τόσον πᾶν ἐγκλημα παρ' ἡμῖν. Αὕτῃ ἡ χριστιανικὴ μᾶς ἀνεκτικότης, αὐτὸ τὸ γελοῖον δόγμα

ἡμῶν «ὁ ἀποθανὼν δεικαίεται» συντελεῖ πολὺ εἰς ἐμφύχωσιν πάσης κακουργίας. Μήπως δὲν ἐκηδεύθησαν μετὰ στεφάνων καὶ λόγων λαμπρῶν εἰς ἀρχαιοκάπηλος καὶ χθὲς ἔτι εἰς ἀρσενοκοίτης ;

Ὁνειροκρίτης — Ἄν ἴδῃς εἰς τὸν ὕπνον σου κανένα τῶν Λάμπρων, περίμενε νέας ἀποκαλύψεις περὶ ἀρχαιοκαπήλων ἢ κιβδηλοποιῶν εἰς τὰς σπουδαίας συναδελφούς.

Μεταξὺ δύο θαυμαζόντων τὸ κτίριον τῆς Ἀκαδημίας :
— Τί κατάλαθες ! ἐκάμαμεν Ἀκαδημίαν θηησιμαίαν. Δὲν ἔχομεν ἀθανάτους !
— Ἄ ! μπά ! Μέτρα τοὺς Ἀγγελοπούλους.

Μεταξὺ δύο :
— Ἀπ' ὅλους τοὺς φωραθέντας ἀρχαιοκαπήλους λυπούμαι τὸν *Γκαστρωμένον*.
— Γιατί ;
— Γιατί, μ' αὐτὴ τὴν ταραχὴν, κινδυνεύει νὰ πάθῃ ἀποβολή.

ΣΚΕΨΙΣ. — Ἄν ἡ Ἀθηνᾶ τοῦ Βύρωνος, ἡ παρθένος, κατηράσθῃ τόσῃ σφοδρῶς τοὺς Ἑλγίνους μᾶς, ὅποια θὰ ἦτο ἂν γέ ἡ κατὰ τῆς κατὰ τῶν Ἀρχαιοκαπήλων μᾶς, ἂν ὁ Βύρων ἔζη καὶ ἤκουεν ὀνομαζομένην πόρνην τὴν Ἀθηνᾶν του, παρ' Ἑλληνος ;

ΕΝ ΖΗΤΗΜΑ

Τὸν ἐνθυμοῦνται ὅλοι, καὶ ἰδίως ἐν τῷ παρμῇ αὐτοῦ πᾶς ταμβακίζων, τὸν ἐπὶ μακρὰ ἔτη παρὰ τὴν Ἀγίαν Εἰρήνην ἔχοντα ταμβακοπωλεῖον βρακοφόρον κ. Χατζη-Κυριακόν, ὅστις ἀθροῦτως εἰργάζετο ἐκεῖ συνάζων πεντάρια, πεντάρια, μὲ τὸ λιανοπούλι τοῦ ταμβακού του. Αἱ λοιπὸν οὐδέποτε ὑπῆρξεν ἄνθρωπος ἀποδείξας ἀληθέστερα τὰ σελὶ γὰρ κεν καὶ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταθετῶς τὰ φαρούλι τὸ φαρούλι. γεμίζει τὸ σακκούλι ἢ κουκκὶ κουκκὶ γεμίζει τὸ σακκί. Χωρὶς διόλου ν' ἀκουσθῇ ποτε ἐν τῇ ἀγορᾷ, ὡς

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἀνατολῇ τηροῦνται πάντοτε ἐπιμελῶς αἱ κοινωνικαὶ διακρίσεις, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ μεγαλειτέρᾳ οἰκειότητι, καὶ ὅταν δύο συνδιαλεγόμενοι κάθονται παρὰ τὸ πλεῖρον ἀλλήλων, σημαίνει ὅτι μετὰξὺ τῶν ὑπάρχει ἐντελὴς ἰσότης.

Οἱ δύο οὗτοι ἄνδρες ἔφερον φέσι, μολοντὶ ἥσαν εὐρωπαϊστὶ ἐνδεδυμένοι, καὶ τὸ φέσι εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, ἡ σφραγὶς ἐξ ἧς ἀναγνωρίζει τις ἕνα *Λεβαντῖνον*, οἷαδ' ἄποτε καὶ ἂν ἦναι ἡ ἐθνικότης του καὶ ἡ θρησκεία του.

Ὁ εἰς ἦτο ὑψηλὸς καὶ χονδρὸς, ὁ ἄλλος ἰσχνὸς καὶ ραδινὸς τὸ ἀνάστημα· ὁ εἰς ἐφαίνετο γέρων, ὁ ἕτερος νέος· ἀλλὰ τοῦτο μόνον διέκρινέ τις, διότι ἀμφότεροι ἥσαν προσωπίδο-

φόροι φέροντες προσωπίδα κατὰ τὸν ἐνετικὸν τρόπον, ἀπὸ πλατεῖαν λωρίδα μεταξωτοῦ, ἥτις ἐκρυπτεν ἐντελῶς τὸ πρόσωπόν των καὶ εἶχε δύο ὁπὰς ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν.

Διατὶ οἱ δύο οὗτοι ἄνθρωποι, οἵτινες ἐφαίνοντο ἀπὸ πολλοῦ γνωρίζομενοι, κατέφυγον εἰς τὸ παράδοξον αὐτὸ προφυλακτικὸν μέτρον ! Αὐτκόλως ἠδύνατο νὰ τὸ μαντεύσῃ τις.

Ἰσως ἀνέμενον ἐπισκέπτας ἀφ' ὧν εἶχον συμφέρον νὰ κρύπτωσι τὰ χαρακτηριστικά των.

Ἀναμένοντες δὲ τὴν ἐπίσκεψιν, εἶχον ἀρκούντως ζωηράν συνδιάλεξιν.

Ἡ γλῶσσα ἦν ὠμίλουν οὔτε ἡ τουρκικὴ ἦτο οὔτε ἡ ἐλληνική. Ἀλλ' οὔτε εὐρωπαϊκὴ τις.

Ἦτο γλῶσσα σύντενος, τραχεῖα, ἧς οἱ λαρυγγῶδεις ἤχοι θὰ κατέσχιζον τὰ ὦτα θιασώτου τοῦ Ἰταλικοῦ θεάτρου τῶν Παρισίων.

— Διατὶ, ἔλεγεν ἐν τῇ τραχείᾳ γλῶσσῃ, ὁ πρεσβύτερος εἰς τὸν νεώτερον, διατὶ δὲν ἔβαλες νὰ φονεύσῃς προχθὲς τὴν νύκτα ἐκείνους τοὺς δύο Γάλλους ;

— Διότι ἐθεώρησα ὅτι ὁ φόνος θὰ ἦτο ἀνωφελὴς καὶ ἐπικίνδυνος, ἀπεκρίθη ὁ σύντροφός του. Ἡ ἀστυνομία κατὶ μυρίσθηκε πρὸ τινῶν ἡμερῶν· ἡ ὑπόθεσις τοῦ πλοιάρχου ποῦ μαχαίρωσαν στὰ μεγάλα μνήματα ἔκαμε πολὺν θόρυβον. Ὁ πρέσβυς τῆς Ἀμερικῆς ἔκαμε παραστάσεις εἰς τὸν μέγαν βεζῖρην, ὁ ὅποιος ἔδωκεν αὐστηροτάτας διαταγὰς. Τώρα,

πλούσιος, χωρίς να κερδήσῃ ἐν τῇ χρηματιστηρίῳ, ἐν λαχείοις, χωρίς να κάμῃ ἀγοραπωλησίας οἰκοπέδων, χωρίς να τῇ ἔλθουν κολλασιαταὶ κληρονομίαι, ὁ ἀπλοῦς αὐτός ταμδακοπώλης τῆς οδοῦ Αἰόλου προβάλλει αἰφνης ἑκατομμυριοῦχος καὶ καταπλήττει τοὺς πάντας ἐξάγων καὶ δίδων ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου του ΕΝ καὶ ΗΜΙΣΥ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΝ εἰς μετρητὰ πρὸς ἴδρυσιν μεγαλοπρεποῦς Ὀρφανοτροφείου θηλέων ἐν Πειραιεῖ. Ἡ πράξις εἶναι θαυμασία, ἡ ὥρᾳ ῥοσχιλδοῖς, ἀλλ' ὅλοι ἀποροῦντες ἔρωτον: — Ποῦ τὰ βρῆκε; Διὰ τὰ χάριξιν ἐν καὶ ἡμισυ ἑκατομμύριον, ὁ ἔχξ ἄλλα πέντε δέκα ἀπο'εματικόν, οἱ δὲ τενεκέδες τοῦ ταμδακου δὲν εἶναι χρυσωρυχεῖα. Ποῦ τὰ βρῆκε; κ. Χατζῆ-Κυριακέ; Αὐτὸ εἶναι τὸ ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποῖου ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης κακοδοουλίας καὶ πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς γενικῆς περιεργείας, ἐννοεῖ νὰ προκαλέσῃ μίαν δῆλωσιν σου, ἣν ἀσμένως ἤθελε καταχωρίσει εἰς τὰς στήλας αὐτοῦ. Συμφέρεσι σοὶ δὲ νὰ λύσῃς τὴν κοινὴν περιέργειαν καὶ νὰ ἐπιγύσῃς τὸ φῶς τῆς ἀληθείας ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ τοῦτου ζητήματος, καθόσον πονηρόταται εἰσιν αἱ μυστηριώδεις ἔχουσαι τὴν πηγὴν μεγάλαις περιουσίαι. Φῶς! Φῶς καὶ ἐπὶ τῆς ιδιότητος σου. Ποῦ τὰ βρῆκε;

***

Εἶν' ἀπίστευτο, Χατζῆ μου, ἱμποσσίμπιλε, πέρ Μπάκο
Κ1' ἂν ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη ὅλοι ἔρρουφούσαμε ταμπάκο
Κ1' ὁ καθένας μας, ἂν εἶχε τοῦ Λομπάρδου μας τὴ μύτη
Ἀπὸ ταμπακέραις νάβγῃ τέτοιο τῆς ὀρφάνιας σπίτι!

***

Μήπως εὔρες κανένα θησαυρόν; Μὰ τὸν Χατζῆ Ἀπτοῦλ Κερίμ τοῦ μυθιστορημάτος μας, δὲν εἰσεύρει τί νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς, Χατζῆ.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Μεταξὺ τῶν ἀπερχομένων εἰς Βονωνίαν φοιτητῶν τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου εἶναι καὶ ὁ κ. Σπυρίδων, υἱὸς τοῦ προσφιλοῦς Μπενοῦκα, μεστός πατριωτικοῦ φρονήματος καὶ γενναίων αἰσθημάτων νέος. Εὐχόμεθα αὐτῷ κατευοοδῶν καὶ αἰετᾶν τὴν ἐπάνοδον.

***

Κ. Κ. Μανσοῦραν. — Διατί δὲν ἀπηντήσατε; — Κ. Γ. Κ. Γ. — Ν. Κόρινθον. Ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν. — Κ. Ν. Ν. Πύλον. — Ἀναμένομεν ἀπάντησιν καὶ λογαριασμόν, μὲ πρῶτον ταχυδρομετόν.

ΠΑΡΑΧΩΡΕῖΤΑΙ, ἄνευ ἐνοικίου, καὶ μετὰ πάντων τῶν ἀναγκασιούτων σκευῶν, τὸ ἐν τῇ οἰκωπώλει τῆς Ὁμοιοῦρας, ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀθηνᾶς, μαγειρικὸν τμήμα. Ὁ βουλόμενος ἀποταθῆτω εἰς τὸν ἐν αὐτῇ διευθυντὴν κ. Νικήταν Καλογιάννην.

κάθε νύκτα, εἶναι οἱ Ζαπτιέδες ἔς τὸ ποδάρει καὶ οἱ στρατιῶται γυροῦν περιπολία.

— Οἱ Ζαπτιέδες εἶναι μ' ἐμᾶς, γιατί τοὺς πληρόνω, καὶ ἡ περίπολος φθάνει πάντοτε πολὺ ἀργά, καθὼς τὸ ξεύρομε.

— Τὸ ξεύρω, ἀφοῦ μάλιστα ἐκεῖνη ποῦ ἡλευθέρωσε τοὺς Γάλλους ἔδωσε καιρὸν εἰς τοὺς ἀνθρώπους μας νὰ τὸ στρήψουν. Ἀλλ' ἐσυλλογίσθηκα ὅτι τὸ καλλίτερον ἦτο εἰς τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν νὰ ἐνεργήσωμεν μὲ τὸ γλυκὸ, διὰ νὰ μὴ σύρωμεν εἰς τὰ ἴχνη μας καὶ ἄλλην ἀκόμη πρεσβειάν. Μᾶς φθάνει μία. Ἐκεῖνος ὁ παρισινὸς ἀξιωματικὸς εἶναι γνωρισμένος μὲ τὸν διπλωματικὸν κόσμον, καὶ ὁ θάνατός του θὰ ἔκαμνε φοβερόν θόρυβον, ἐνῷ αὐτὸς δὲν θὰ τολμήσῃ ποτὲ νὰ ἐκστομίσῃ τὴν ἱστορίαν τοῦ τσουβάλ. Ὅλοι τοὺς αὐτοὶ οἱ Γάλλοι εἶναι δοξομανεῖς σὰν παγώνια.

— Καλὰ! καὶ ἂν ἐπῆσαν τοὺς ἀνθρώπους μας τὴν ὥρα ποῦ τὸν κουκούλωναν μὲ ἓνα σάκκο καὶ τὸν ἐγδυναν, θὰ τοὺς κάθιζαν ἔς τὸ γρέσκο ἐπίσης, ὡς νὰ ἐδολοφόνησαν. Διατρέχομεν ἀπολύτως τοὺς αὐτοὺς κινδύνους, καθ' ὅσον μπορούσαν νὰ λύσουν καὶ τὴ γλώσσά των, νὰ τοὺς πάρουν λόγια ὑποσχόμενοι χρήματα ἢ φοβερίζοντες αὐτοὺς μὲ τὸ ξύλο... γιὰ νὰ μιλήσουν.

— Ἀν' μιλοῦσαν, δὲ μπορούσαν νὰ ποῦν τίποτε ἐναντίον μας, διότι δὲν μᾶς ἐγνώριζαν.

Σοῦ ἐπαναλαμβάνω ὅτι ὁ κίνδυνος δὲν εἶναι ἀπ' αὐτοῦ ὅτι ἔπρεπε ν' ἀποφεύγωμεν πρὸ πάντων, εἶναι νὰ μὴ εὕρσκουν

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατὰ καθήκον φέρομεν εἰς γνῶσιν τῶν μακρόθεν σκοπύοντων νὰ ἔλθωσι καὶ μετᾶσχωσι τῆς ἐν Γραβιᾷ ἐθν. ἑορτῆς.

Α'. Ὅτι τὸ μεταξὺ Ἀμφίσσης καὶ Γραβιάς διάστημα εἶναι 25 χιλιόμετρων.

Β'. Ὅτι ἡ οδὸς εἶναι μὲν ἀμαξωτὴ καὶ ὥραια, ἀλλ' ἀμαξαὶ δὲν ὑπάρχουσιν ἐπομένως μόνον δι' ἡμιόνων καὶ ἵππων εἶναι εὐχερὲς καὶ εὐάρεστος ἡ μετάβασις εἰς πρωινὴν ὥραν.

Γ'. Ὅτι ἐλήφθη φροντίς νὰ ὑπάρχωσιν ἐνταῦθα τὰ ἀναγκασιότατα ζῶα. Οὔτε ἐπιθυμίας οὔτε προθυμίας στερούμεθα, νὰ ἐπαρκέσωμεν εἰς τὰς εὐλόγους ἀξιώσεις τῶν ξένων, ἀλλ' οὐδεὶς πρέπει νὰ θεολογήσῃ, ὁ ἂν ὑπάρκτων μέσων συγκοινωνίας καὶ ἐπὶ ἐπιχειρήσεων τὸ ταξίδιον κατ' ἀνάγκην πρέπει νὰ τὸ προϋπολογίσῃ ὡς ὀρεῖνὴν ἐκδρομὴν ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ.

Οἱ χειμερινοὶ ἐπενδύται δὲν εἶναι περιττοί.

Ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν πάσης παρεξηγήσεως.

Ἐν Ἀμφίσσῃ τῇ 20 Μαΐου 1888.

Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἑορτῆς

Κυργούσιος (πρόεδρος), Μελετόπουλος
ἀκόκλητος, Βισβίκης.

ΚΟΥΡΕΙΟΝ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΛΟΘΑΝΑΣΙΟΥ ΣΤΙΝΗ

Ὅδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 14, παραπλευρῶς τοῦ ξεροδοχείου
τῆς Ἀγγλίας.

Ἐχομίσθησαν πάλιν ἀρώματα καὶ μῦρα νωπότατα, καὶ πάντα τ' ἀπαιτούμενα πρὸς καλλωπισμόν καὶ ἐξωραϊσμόν τοῦ προσώπου καὶ τῆς κομῆς. Σάπωνες δίδοντες λευκότητα καὶ ἀβρότητα εἰς τὴν ἐπιδερμίδα τῶν χειρῶν. Λαιμοδέται, χειρόκτια, κτένια κτλ. Τὸ κουρεῖον μένει ἀνοικτὸν διαρκῶς μέχρι τῆς 9 ὥρας τῆς νυκτός, μὲ τεχνίτας πάντοτε ἐτοιμοὺς ὅπως περιποιηθῶσι τὸν πελάτην.

Τὸ κατάστημα δέχεται συνδρομητὰς μηνιαίους ἐντὸς αὐτοῦ ἡ κατ' οἶκον.

Τελευταῖα ὥρα. — Ἐφθασαν, ἐφθασαν καὶ τ' ἀναμενόμενα εὐώδη μολυβδοκόνδυλα.

πολὺ συχνὰ πτώματα εἰς τοὺς δρόμους. Ἡ κυβέρνησις ἤσυχίαν μόνον καὶ ἀνάπαυσιν ζητεῖ. Μὴ τὴν ἀναγκάσωμεν νὰ χῶσῃ τὴ μύτη της εἰς τῆς δουλειὰς μας.

Ἐπειτα ἐπέτυχεν τὸν σκοπὸν μου, ὁ ὁποῖος ἦτο νὰ πάρω πίσω ἀπὸ τὸν Γάλλον τὰ χρήματα ποῦ εἶχε.

— Καὶ ποῦ εἶχες τὴ βλακείαν νὰ τὸν ἀφήσῃς νὰ κερδίσῃ. Ποῦ εἶχες τὸ νοῦ σου τὴν ὥρα ποῦ τὰ κοβες καὶ πῆες νὰ μᾶς φέρῃς τόσφ σόττο;

— Σ' ἐκεῖνον τὸν Ῥώσον, ποῦ ἦταν πολὺ πλέον ἐπιφοβός. Ἐκεῖνον δὲν τὸν ἀφῆσα νὰ κερδίσῃ, μὰ ποῦ νὰ τὰ προφθαίνῃς ὅλα;

— Ὑποκτόνησε, μὲ εἶπαν.

— Ναι, ἐξερχόμενος, καὶ μᾶς ἔκαμεν ἐκδούλευσιν, χωρὶς νὰ τὸ ξεύρῃ, διότι ἐπεβεβαιώθη ἡ αὐτοκτονία, καὶ τοῦτο κατέστησεν ἀμφίβολον τὴν ἀληθῆ αἰτίαν τοῦ θανάτου τῶν ἄλλων. Αὐτοὶ οἱ Τοῦρκοι ἱατροὶ εἶναι τόσο ζῶα!

— Εὐρῆκαν τουλάχιστον οἱ ἄνθρωποι μας ἐπὶ τοῦ Γάλλου περισσότερα χρήματα ἀφ' ὅσα πῆρε ἀπὸ τὸν πάγκο;

— Ναι, καμμιὰ ἑκατοστὴ εἰκοσάφραγκα, νομίζω, ἐκτὸς ἐνὸς λαμπροῦ ὥρολογίου καὶ μερικῶν κοσμημάτων.

— Ὡραῖο κυνήγι, ἀλήθεια.

— Ἄλλοτε θὰ ἐπιτύχωμεν καλλίτερα.

— Ναι, διότι θέλω νὰ τὸν στείλωμε αὐτὸν τὸν λοχαγὸν πρὶν περάσουν ὀκτῶ ἡμέραι.

(ἀκολουθεῖ).